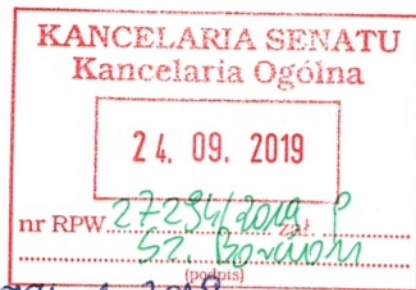

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

DP2-WSW.051.774.1.2019

Warszawa, 20 września 2019 roku

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

03980200232107
RPW/27294/2019 P
2019-09-24

Szanowny Panie Marszałku,

Przedstawiam poniższe stanowisko w odpowiedzi na oświadczenie złożone przez senatora Sławomira Rybickiego podczas 81. posiedzenia Senatu 26 czerwca 2019 roku w sprawie naruszenia przez Telewizję Polską SA, w okresie kampanii wyborczej do Parlamentu Europejskiego, w audycji „Wiadomości”, przepisu art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 361 ze zm., zwanej dalej „ustawą o rtv”), a także przepisów ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku Kodeks wyborczy (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r. poz. 684 ze zm., zwanej dalej „kodeks wyborczy”) oraz przyjętych standardów etyki dziennikarskiej.

Na wstępie pragnę przywołać uregulowania ogólne, zgodnie z którymi zostały ustalone kompetencje organów państwowych. Przede wszystkim należy podkreślić, iż zarówno Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, jak też Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji jako organy państwowe – organy administracji publicznej - działają na podstawie i w granicach prawa, zgodnie z zasadą praworządności (legalizmu), wyrażoną w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Związanie tą zasadą oznacza, że organy mogą podejmować tylko takie działania, które wyraźnie przewidują powszechnie obowiązujące przepisy. Z powyższej zasady wynika również zakaz działania na podstawie domniemania kompetencji. Na gruncie ustawy o rtv zasada ta została uzupełniona o zasadę ochrony samodzielności nadawców wynikającej z treści przepisu art. 13 ust. 1 i art. 14 ust. 1 tejże ustawy. Jak stanowi przepis art. 13 ust. 1 ustawy, nadawca kształtuje program samodzielnie w zakresie zadań określonych w art. 1 ust. 1 i ponosi odpowiedzialność za jego treść. Z kolei w myśl treści przepisu art. 14 ust. 1 ustawy o rtv, nałożenie na nadawcę obowiązku lub zakazu rozpowszechniania określonej audycji lub przekazu może nastąpić wyłącznie na podstawie ustawy. Z powyższymi regulacjami w pełni koresponduje unormowanie przepisu art. 22 ust. 1 ustawy o rtv, odnoszące się do jednostek publicznej radiofonii i telewizji. Zgodnie z tym

przepisem, organy państwowe mogą podejmować decyzje w sprawach działalności jednostek publicznej radiofonii i telewizji tylko w przypadkach przewidzianych ustawami. Regułę ustawowej podstawy do nałożenia na nadawcę obowiązku lub zakazu rozpowszechniania określonej audycji lub innego przekazu ustawodawca podkreślił wprost w treści przepisu art. 6 ust. 2 pkt 4 ustawy o rtv, który stanowi, że do zadań Krajowej Rady należy, w szczególności, sprawowanie w granicach określonych ustawą kontroli działalności dostawców usług medialnych.

Pragnę poinformować, iż Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zapoznała się z ustaleniami poczynionymi w okresie od 10 do 24 maja 2019 roku przez zespół powołany w Towarzystwie Dziennikarskim w celu monitoringu głównego wydania programu informacyjnego telewizji publicznej z uwzględnieniem zobowiązań wynikających z art. 21 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji. Jako Przewodniczący KRRiT miałem możliwość odniesienia się do tych ustaleń udzielając odpowiedzi na pytania zgłoszone podczas debaty sejmowej nad sprawozdaniem z działalności KRRiT w 2018 roku. Wówczas między innymi zwróciłem uwagę na braki metodologiczne tego raportu, w tym brak jakichkolwiek analiz porównawczych, co zawsze stanowi istotny element tego rodzaju badań. Przedstawiłem też informacje dotyczące sposobu wykonywania innych monitoringów i czynionych tam ustaleń. Poinformowałem też, iż wspólnie z Wydziałem Dziennikarstwa UW planujemy sesję poświęconą właśnie metodologii monitorowania programów, omówieniu koniecznych narzędzi badawczych i kryteriów prowadzenia tych analiz.

Raport wykonany pod auspicjami Towarzystwa Dziennikarskiego, w ocenie KRRiT, nie może zatem stanowić podstawy do prowadzenia dalszych procedur prawnych na podstawie przepisów ustawy o radiofonii i telewizji, o co senator Sławomir Rybicki pyta w swoim oświadczeniu. Przy okazji warto też zauważyć, iż w okresie kampanii wyborczej do Parlamentu Europejskiego do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji nie wpływały zwiększone ilości skarg od żadnego z bezpośrednio zainteresowanych podmiotów uczestniczących w wyborach.

Uprzejmie proszę o przyjęcie powyższych wyjaśnień.

Z poważaniem,

Witold Kofodziejski